

INKASTIERNE ÆNDREDE SVENS LIV

Af Flemming Larsen

Med en krop på 130 kg, et skelet uden synlige muskler og en alder, der er tæt på den gennemsnitlige levealder i Peru, var en vandring i bjergene i Peru ikke lige det første, man ville foreslå Sven. Men for Sven var det startskuddet til et liv, der ud over vægttabet også gav ham energien tilbage.

Sven Salwin under vandringen ad inkastier.

Forestil dig at stå på en lille bjergafsats i fire kilometers højde, og se ud over landskabet med bjerge, hvor toppene er dækket af skyer. 18 dage i et meget anderledes miljø, en stilhed, der gør, at lyden fra dine egne støvler er det, der støjer mest, og en dagligdag, hvor det eneste, man skal forholde sig til, er at gå fra sted til andet.

De første dages vandring var så hårde og uvante for Sven Salwin, at han først på den fjerde dag var klar til at fortælle om sine oplevelser til den YouTube film, som på blev optaget undervejs på turen. Her fortæller Sven blandet om at gå i seng kl. 16 for først komme ud af teltet igen kl. 6 næste morgen.

”Sikken en tur, min måde at se livet på blev fuldstændigt anderledes”, siger Sven Salwin. Det gjorde et stort indtryk på Sven Salwin at se folk så langt væk, som sad og spiste på gulvet og ejede så lidt og så alligevel var så glade. ”Når vi kom på besøg hos en familie, fik vi tilbudt et tæppe, så vi kunne sidde på gulvet uden at blive beskidte”, husker Sven Salwin. ”Det er et så meget anderledes liv end det, vi havde derhjemme.”

”Jeg har derfor taget det med hjem fra turen, at vi skal være glade over det, vi har, for vi har det fanden galeme godt”, siger Sven Salwin. Men ellers er det Sven Salwins vurdering, at roen, det ukendte miljø, vandreturen, tiden til refleksioner og det at møde og være sammen nogle rigtig søde og venlige mennesker var det, der gjorde forskellen og det, som sammen med vægttabet gjorde, at han blev forandret som menneske.

”Mit liv er blevet mere spirituelt, og jeg er blevet en rigtig god lytter”, siger Sven Salwin på spørgsmålet om, hvad han har fået ud af turen.

MILEPÆLEN

Startskuddet på ændringerne i Sven Salwins liv startede med en fortælling om én, der skulle til Peru og vandre en 110 km tur ad de gamle Inkaveje. "Jeg vil med", sagde 68-årige Sven Salwin. "Det kan du ikke. Du er alt for tyk," var svaret. Hvis det overhovedet skulle være muligt at komme med, så skulle han tabe minimum 20 kilo. Det var ikke kun et hensyn til Sven Salwin om at kunne bære sig selv, men også et hensyn overfor det muldyr, som skulle bære ham på en mindre del af rejsen. "Denne her tur kan sgu blive milepælen for at ændre mit liv", siger Sven Salwin.

Men først skulle han kæmpe med vægten og en krop, hvor musklerne først skulle genopbygges. Fire dage før afrejse havde Sven tabt over 20 kilo, musklerne var tilbage og han var klar til rejsen til Peru.

Sven Salwin under vandringen i Peru.

TIDEN EFTER TUREN

"Jeg var kommet til et sted i livet, hvor jeg havde lidt svært ved at være rigtig glad", siger Sven Salwin. Sven Salwin kan huske, at han før i tiden kunne blive irriteret på de mennesker i køen i supermarkedet, der var for langsomme. Nu taler han med dem i stedet for og oplever en stor glæde ved det.

Sven Salwin fortæller, at han fortsat arbejder, selvom han er ved at være 74 år, og at han efter turen blev meget bedre til sit job. Han har fået mere respekt for andres mening og tager sig tid til at lytte til, hvad der bliver sagt, hvilket han ikke har gjort i samme udstrækning før.

Vægten er stadig på et sundt niveau, men træning er nødvendigt, hvis den skal bevares. Forandringen på det mentale plan er stadige intakte, og livet nydes i et sommerhus i Nordsjælland, hvor der er tid til ro og fordybelse efter en god arbejdsdag.